PID	UOHSX00N4HUY
Č. j.	ÚOHS-25186/2026/161
Sp. zn.	ÚOHS-R0088/2026/VZ
Datum, místo	20. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 29. 5. 2026 navrhovatelem

- MPI CZ s.r.o., IČO 27562468, sídlem Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0167/2026/VZ, č. j. ÚOHS-17468/2026/500 ze dne 15. 5. 2026

vydanému ve správním řízení, jehož dalšími účastníky jsou

- strany smlouvy:
  - zadavatel – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6,
  - vybraný dodavatel – Česká zbrojovka a.s., IČO 46345965, sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod,

ve věci návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy „Rámcová dohoda č. 25106000288 na dodávky ručních zbraní“ uzavřené dne 10. 9. 2025 mezi citovaným zadavatelem a citovaným vybraným dodavatelem na realizaci veřejné zakázky „Ruční zbraně souhrnná specifikace – rámcová dohoda“ zadávané mimo zadávací řízení s odkazem na obecnou výjimku dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0167/2026/VZ, č. j. ÚOHS-17468/2026/500 ze dne 15. 5. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ POSTUP A SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Obdržením návrhu navrhovatele dle § 254 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, (dále jen „zákon“) bylo podle § 249 téhož zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zahájeno správní řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy.

2. Účelem rámcové dohody je dle jejího čl. II dovybavení jednotek Armády České republiky, jednotek rezortu Ministerstva obrany a jednotek Velitelství teritoria AČR moderními a účinnými ručními zbraněmi a zvýšit bojeschopnost jednotlivců i jednotek včetně zvýšení ochrany vlastních sil. Dle čl. III odst. 1 rámcové dohody je předmětem rámcové dohody vymezení podmínek, na základě kterých budou zadávány dílčí veřejné zakázky na opakující se dodávky zboží podle podmínek a po dobu platnosti rámcové dohody. Konkrétní položky, které jsou předmětem rámcové dohody, jsou vymezeny v jejím v článku čl. III odst. 6 (co do detailního přehledu těchto položek odkazuji na bod 4 napadeného rozhodnutí). Předmět plnění lze stručně shrnout tak, že jím jsou útočné pušky CZ BREN 2 a pistole CZ P-10 C 9x19 NATO s příslušenstvím.

3. Navrhovatel v podaném návrhu napadl postup zadavatele, který využil výjimku podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona (dále též jako „výjimka“) a veřejnou zakázku nezadal v zadávacím řízení. Pro postup podle výjimky nebyly podle navrhovatele splněny podmínky a zadavatel měl tedy veřejnou zakázku zadat v zadávacím řízení. Ve vztahu k poptávaným pistolím CZ P-10 C 9x19 NATO (dále též jen jako „pistole CZ P-10 C“) navrhovatel uvádí, že dle něj tyto pistole nejsou vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, neboť nesplňují kritérium speciálního určení, zkonstruování či přizpůsobení pro vojenské účely. Navrhovatel uvádí, že za vojenský materiál nelze považovat výrobek, který je pro použití k vojenským účelům pouze vhodný, nýbrž toliko takový výrobek, který je určen, zkonstruován či přizpůsoben přímo pro specifický vojenský účel, a to jak z hlediska subjektivního (zamýšlené využití), tak i objektivního (konstrukce a technické vlastnosti). Navrhovatel namítal, že ve své základní podobě pistole CZ P-10 C není vojenským materiálem a veškerá podstatná přizpůsobení, mající potenciál změnit klasifikaci této pistole na vojenský materiál, by zadavatel musel prokázat na konkrétních technických a konstrukčních parametrech odpovídajících specifickým potřebám Armády ČR, což se však nestalo.

4. Navrhovatel dále namítal, že pro postup zadavatele není splněna ani ta podmínka využití výjimky, aby byl postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel zadal veřejnou zakázku mimo zadávací řízení nikoliv proto, že tento postup byl skutečně nezbytný, ale proto, že pro něj byl výhodnější. Obstarání potřebného vybavení pro Armádu České republiky by podle navrhovatele bylo možné i prostřednictvím standardního zadávacího řízení. Navrhovatel zároveň odmítá argument, že součástí odpovědného přístupu k vyzbrojování armády je nakupování od domácích (českých) výrobců, resp. nezávislost na dodávkách ze zahraničí, když je běžné, že jsou armádní akvizice realizovány od zahraničních výrobců. Navrhovatel zároveň poukazoval na to, že bezpečnostní zájmy je třeba

vnímat v evropském kontextu, pročež je nepřijatelné a nelogické, aby byla veřejná zakázka zadávána na základě výjimky mimo zadávací řízení, když jiné členské státy Evropské unie obdobné veřejné zakázky běžně zadávají v zadávacích řízeních, aniž by tím přitom byly ohroženy jejich podstatné bezpečnostní zájmy.

5. Navrhovatel pak dále namítal, že s ohledem na hospodářskou významnost veřejné zakázky postup zadavatele může vést k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, jež nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Podle navrhovatele tento vliv na hospodářskou soutěž nevylučuje ani skutečnost, že předmětem veřejné zakázky je vojenský materiál. Navrhovatel zároveň poukazuje na to, že vybraný dodavatel je dodavatelem zbraní nejen do vojenského segmentu, nýbrž i do segmentu civilního a služebního. Dle navrhovatele může vybraný dodavatel výhody získané z významné veřejné zakázky pro zadavatele promítat do své nabídky na trzích s jiným než vojenským zbožím.

II. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

6. Úřad napadeným rozhodnutím zamítl návrh navrhovatele, když neshledal důvody pro uložení nápravného opatření.

7. Napadené rozhodnutí pak Úřad odůvodnil tak, že v řešené věci byly splněny podmínky pro to, aby zadavatel aplikoval výjimku podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona, když byly splněny všechny tři podmínky pro takový postup. tj. že předmětem veřejné zakázky je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, že tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky a že tento postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

8. U posouzení charakteru předmětu plnění Úřad dospěl k závěru, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Ve vztahu k pistoli CZ P-10 C vycházel především z rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jako „ČÚZZS“), kterým byla tato zbraň zařazena do kategorie A dle dřívější právní úpravy zbraní, a z odborného posouzení Vojenského technického ústavu (dále jen „VTÚ“). Úřad uzavřel, že tato varianta pistole je určena pro vojenské účely, je konstruována pro vojenské střelivo a vykazuje takové technické a konstrukční odlišnosti oproti civilním variantám, že ji lze považovat za vojenský materiál.

9. Ohledně podmínky ochrany podstatných bezpečnostních zájmů Úřad dospěl k závěru, že takovým zájmem je i zajištění bezpečnosti dodávek a podpora domácího obranného průmyslu. Zadání veřejné zakázky vybranému dodavateli jako tuzemskému subjektu s výrobními kapacitami na území České republiky pak tento zájem naplňuje. Ohledně podmínky neovlivnění hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, pak Úřad dospěl k tomu, že pořizované zbraně a příslušenství představují vojenský materiál určený výlučně pro vojenské účely a že na plnění nejsou navázány žádné nepřímé nevojenské kompenzace. Úřad zároveň posoudil objem plnění ve vztahu k datům Evropského statistického úřadu o trhu se střelnými zbraněmi v Evropské unii a uzavřel, že veřejná zakázka nepředstavuje objemově významný zásah do hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky neurčenými výlučně k vojenským účelům.

III. ROZKLAD NAVRHOVATELE

10. Dne 29. 5. 2026 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 15. 5. 2026. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

11. Navrhovatel napadá rozhodnutí jako nezákonné a věcně nesprávné. Závěry Úřadu podle navrhovatele spočívají na nesprávném právním posouzení věci a vykazují zásadní rozpor se skutkovým stavem.

12. Navrhovatel namítá, že Úřad nesprávně posoudil otázku, zda je pistole CZ P-10 C vojenským materiálem, u kterého může být aplikována výjimka podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona. Navrhovatel namítá, že samotná kategorizace pistole CZ P-10 C rozhodnutím ČÚZZS a skutečnost, že se jedná o zbraň určenou pro vojenské účely, nevypovídají o tom, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu zákona. Navrhovatel dále odmítá závěry Úřadu o konstrukčních odlišnostech pistole CZ P-10 C jako vojenského materiálu od jejích variant určených pro civilní trh, respektive pro bezpečností složky. Navrhovatel dále namítá, že se Úřad neměl omezit na posouzení jednotlivé položky, kterou navrhovatel označil v návrhu, ale měl posoudit předmět veřejné zakázky komplexně, když navrhovatelem vznesenou argumentaci lze bez dalšího vztáhnout i na útočné pušky a další nakupované zboží.

13. K otázce ochrany podstatných bezpečnostních zájmů navrhovatel namítá, že pro aplikaci výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona nepostačuje, aby k zajištění těchto zájmů směřovalo samotné pořízení předmětu plnění, ale aby k jeho pořízení byl nutný právě postup s využitím této výjimky, a nikoliv s využitím zadávacího řízení. Podle navrhovatele by použití výjimky bylo možné pouze v takovém případě, kdy by neexistovala alternativa k zadávacímu řízení. Navrhovatel zároveň zpochybňuje, zda je samotná skutečnost, že předmět plnění bude dodáván tuzemským výrobcem, způsobilá zajistit, že tento výrobce bude schopen zajistit dodávky i např. během válečného konfliktu.

14. Navrhovatel odmítá závěry Úřadu ohledně vlivu postupu zadavatele na vnitřní trh Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Navrhovatel namítá, že Úřad vychází z čistě formální kvalifikace předmětu plnění jako vojenského materiálu a opomíjí skutečnost, že prakticky obdobné plnění může být nabízeno i na trhu s určením pro civilní a bezpečnostní sektor. Reálnou podobu tohoto trhu a dopad, jaký na něj má postup zadavatele s využitím výjimky, pak Úřad podle navrhovatele opomíjí.

Závěr rozkladu

15. V závěru podaného rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

16. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k podanému rozkladu

17. Zadavatel se k podanému rozkladu vyjádřil podáním, které bylo Úřadu doručeno dne 8. 6. 2026. Zadavatel ve svém vyjádření odkázal na svá dřívější vyjádření učiněná v průběhu správního řízení. Zadavatel je zároveň přesvědčen, že v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí byly námitky podaného rozkladu do značné míry vypořádány. Zadavatel v prvé řadě poukazuje na to, že použití výjimky bylo Úřadem v minulosti aprobováno rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/BŠp ze dne 10. 1. 2020 se závěrem, že pistole CZ P-10 C představují vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, přičemž proti tomuto závěru se navrhovatel, který byl účastníkem správního řízení, dále nevymezil.

18. Pokud se navrhovatel domáhá přezkumu celého předmětu plnění, pak se podle zadavatele jedná o rozšíření namítaných skutečností nad rámec navrhovatelova návrhu. Zadavatel zároveň poukazuje na to, že i položky, které samy o sobě nemusí být považovány za vojenský materiál, představují běžné a funkčně související součásti dodávky daného typu vojenského materiálu a slouží k zajištění jeho řádného a efektivního využití.

19. K nutnosti využít postupu s užitím výjimky, a nikoliv zadávacího řízení, zadavatel uvedl, že naplňovaný požadavek podpory domácího obranného průmyslu (národního výrobce zbraní), zakotvený ve strategických dokumentech státu, nebylo možné promítnout do zadávacího řízení podle zákona, neboť by jeho uplatnění v zadávacích podmínkách bylo v rozporu se zásadou rovného zacházení a zákazem diskriminace dle § 6 odst. 2 zákona. Zadavatel zároveň odkazuje na zkušenost se zahraničním dodavatelem, který na základě příslušné právní úpravy upřednostnil před požadavkem zadavatele dodávky pro vlastní Ministerstvo obrany. Ohledně vlivu na vnitřní trh Evropské unie pak zadavatel poukázal na objem zboží, které bylo doposud předmětem plnění uzavřené smlouvy, přičemž toto množství označuje v kontextu velikosti relevantního trhu za marginální.

20. V závěru svého vyjádření zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Vyjádření vybraného dodavatele k podanému rozkladu

21. Dne 9. 6. 2026 Úřad obdržel vyjádření vybraného dodavatele k podanému rozkladu. Vybraný dodavatel podaný rozklad označil za věcně nesprávný a nepřinášející žádné nové skutečnosti, které by byly způsobilé zpochybnit závěry napadeného rozhodnutí. Vybraný dodavatel ve svém vyjádření odmítá argumentaci navrhovatele, že pistole CZ P-10 C není vojenským materiálem ve smyslu zákona. To, že zbraně téže produktové řady mohou být v jiných konfiguracích dodávány i subjektům z oblasti bezpečnostních sborů, případně by v určité variantě mohly být podrobeny civilnímu ověření, podle vybraného dodavatele nevypovídá o tom, zda konkrétní dodávané provedení není zvlášť konstruováno, přizpůsobeno nebo určeno pro vojenské účely.

22. K nutnosti postupu s využitím výjimky vybraný dodavatel uvádí, že v zadávacím řízení by nebylo možné zajistit, aby byl vybraným dodavatelem tuzemský subjekt. Přitom právě jen tuzemskému subjektu může být stanovena povinnost přednostního plnění mobilizačních dodávek vojenského materiálu pro potřeby ozbrojených sil. K námitce navrhovatele ohledně vlivu na vnitřní trh Evropské unie vybraný dodavatel uvádí, že navrhovatel směšuje zbraňovou platformu v širším slova smyslu s konkrétním typem výrobku, který je předmětem plnění smlouvy a který není k dispozici na civilním trhu a vzhledem k tomuto nemůže mít na tento trh negativní vliv. Zároveň vybraný dodavatel poukazuje na to, že samotné pistole CZ P-10 C

představují zanedbatelnou část plnění, které je předmětem smlouvy. Pokud navrhovatel zpochybňuje závěry vyslovené Úřadem v rámci jeho rozhodovací praxe, pak se podle vybraného dodavatele jedná pouze o názor navrhovatele, když odkazované rozhodnutí Úřadu je rozhodnutím pravomocným.

23. Závěrem vybraný dodavatel upozorňuje na to, že uložení zákazu plnění smlouvy by pravděpodobně představovalo ohrožení širšího obranného nebo bezpečnostního programu, který má zásadní význam z hlediska bezpečnostních zájmů České republiky, a tudíž by byl dán důvod podle § 264 odst. 5 zákona takový zákaz neuložit.

24. V závěru svého vyjádření vybraný dodavatel navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Stanovisko předsedy Úřadu

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž byl přijat závěr, že Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

V. K NÁMITKÁM ROZKLADU

26. V prvé řadě považuji za nutné se vyjádřit k otázce, v jakém rozsahu se Úřad zabýval přezkumem důvodnosti postupu zadavatele s využitím výjimky ve vztahu k předmětu plnění rámcové dohody. Navrhovatel v podaném rozkladu namítá, že Úřad pochybil, když neposoudil celý předmět veřejné zakázky komplexně, ale pouze ve vztahu k určitým položkám, které navrhovatel výslovně označil v návrhu. Navrhovatel tvrdí, že zadavatel nezveřejnil kompletní informace o předmětu rámcové dohody, a proto je navrhovatel nemohl v návrhu konkrétně specifikovat. Podstatné dle navrhovatele je, že argumentaci ohledně nenaplnění podmínek pro zadání předmětné veřejné zakázky mimo zadávací řízení s odkazem na obecnou výjimku dle § 29 písm. s) zákona, týkající se výslovně pistolí, které mají být předmětem veřejné zakázky, lze bez dalšího vztáhnout i na útočné pušky a další nakupované zboží.

27. Uvedená námitka navrhovatele ovšem nijak nekoresponduje s obsahem navrhovatelova návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy ze dne 6. 3. 2026. Veškerá argumentace uvedená navrhovatelem v návrhu se vztahuje pouze k pistolím CZ P-10 C. Sotva tak lze spatřovat pochybení Úřadu v tom, že se nezabýval námitkami, které navrhovatel sám nevznesl. To, že jsou předmětem plnění smlouvy i útočné pušky CZ BREN 2, podvěsné granátomety a příslušenství, bylo navrhovateli bezpochyby známo, když je to explicitně uvedeno v tiskové zprávě Ministerstva obrany („*Pořizovány budou pušky CZ BREN 2, podvěsný granátomet CZ GL 40 mm a pistole CZ P-10 C, a to včetně příslušenství – optoelektronických zaměřovačů (včetně denní a noční optiky i laserových zaměřovačů), souprav náhradních dílů, souprav zbrojířů, pouzder a obalů*“)[1], na kterou navrhovatel v návrhu odkazuje a kterou cituje. Navrhovatel tak námitky ve

[1] https://mocr.mo.gov.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/ministerstvo-obrany-dnes-uzavrelo-smlouvu-na-dodavky-rucnich-zbrani-s-ceskou-zbrojovkou-a-s--260177/

vztahu k dalším položkám, které jsou předmětem plnění rámcové dohody, mohl v podaném návrhu vznést, což ovšem neučinil a jejich přezkumu se domáhá až v podaném rozkladu.

28. Ve vztahu k útočným puškám CZ BREN 2 a příslušenství navrhovatel sice ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 16. 4. 2026[2] uvedl, že tyto spolu s pistolemi CZ P-10 C nepředstavují vojenský materiál výlučně určený pro vojenské účely, ale univerzální služební zbraňové platformy, nicméně i zde absentuje konkrétní argumentace. Tu navrhovatel rozvinul pouze ve vztahu k pistolím CZ P-10 C. Aniž bych se otázce dalších položek předmětu plnění rámcové dohody jakkoliv věcně věnoval, pak považuji za nutné poznamenat, že považuji za značně nepravděpodobné, že argumentaci věnující se pistolím CZ P-10 C (mj. jejich technickým parametrům či provázanosti trhu vojenských, služebních a civilních verzí) by bylo bez dalšího možné aplikovat i na útočné pušky či podvěsné granátomety, jak to v podaném rozkladu tvrdí navrhovatel.

29. S ohledem na výše uvedené tak uzavírám, že předmětem sporné otázky v řešené věci je toliko posouzení důvodnosti aplikace výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona ve vztahu k pistolím CZ P-10 C. Námitky směřující k dalším položkám předmětné rámcové dohody jsou tak opožděné.

30. Co se týče obecných východisek přípustnosti aplikace výjimky, pak považuji za možné odkázat na body 102 až 111 napadeného rozhodnutí, kde se jim Úřad obsáhle věnoval. Východiska pro aplikaci výjimky lze shrnout tak, že musí být kumulativně naplněny tři dílčí podmínky: 1) v případě předmětu veřejné zakázky, resp. rámcové dohody se jedná o výrobu nebo obchod s vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona; 2) pořízení plnění veřejné zakázky na základě rámcové dohody je nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky; 3) v důsledku zadání předmětné veřejné zakázky, resp. uzavření rámcové dohody nebudou ovlivněny podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

31. Níže se budu věnovat otázce naplnění jednotlivých dílčích podmínek odůvodňujících postup zadavatele s využitím výjimky, respektive tomu, zda jsou argumenty přednesené navrhovatelem v podaném rozkladu způsobilé zpochybnit závěr napadeného rozhodnutí, že podmínky pro využití výjimky zadavatelem splněny byly.

K charakteru předmětu veřejné zakázky

32. První podmínka, která musí být pro aplikaci výjimky naplněna, se vztahuje k předmětu plnění, které je pořizováno, přičemž se musí jednat o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Klíčovou a spornou otázkou tak je, zda je možné pistole CZ P-10 C považovat za vojenský materiál ve smyslu uvedeného ustanovení zákona. Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že se o vojenský materiál jedná. Navrhovatel v podaném rozkladu tento závěr Úřadu odmítá, přičemž především poukazuje na to, že Úřad formalisticky vyšel z rozhodnutí ČÚZZS č. 91-06754-19 ze dne 10. 10. 2019 (dále jen jako „rozhodnutí ČÚZZS“)[3], které automaticky akceptoval jako důkaz o naplnění definice vojenského materiálu ve smyslu zákona.

33. S navrhovatelem lze souhlasit v tom, že Úřad bezpochyby v napadeném rozhodnutí akcentoval, že východiskem jeho úvah bylo především rozhodnutí ČÚZZS. Nicméně tvrzení navrhovatele, že Úřad automaticky akceptoval kategorizaci pistole CZ P-10 C rozhodnutím ČÚZZS jako důkaz

[2] Položka 32 správního spisu.

[3] Položka 21 správního spisu.

toho, že se jedná o vojenský materiál, nemá oporu v napadeném rozhodnutí. Z toho vyplývá, že Úřad i přes existenci rozhodnutí ČÚZZS přistoupil k vlastnímu správnímu uvážení, zda lze pistoli CZ P-10 C považovat za vojenský materiál ve smyslu zákona (viz body 114 až 121 napadeného rozhodnutí). Úřad pouze nevyšel z výroku rozhodnutí ČÚZZS, kterým byla CZ P-10 C kategorizována, ale přihlédnul k objektivním vlastnostem, které při posouzení ČÚZZS konstatoval, zejména z toho, že se jedná o konstrukci určenou pro vojenské střelivo. Vůči tomu, že by automaticky vyšel z kategorizace rozhodnutím ČÚZZS, se ostatně i Úřad v bodě 116 napadeného rozhodnutí sám vymezil: „*Úřad konstatuje, že rozhodnutí ČÚZZS má deklaratorní povahu, tzn. pouze osvědčuje určitý objektivně zjistitelný stav. Jinými slovy, Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva zařadil pistoli CZ P-10 C 9x19 NATO do kategorie A proto, že představují vojenský materiál; nelze naopak říci, že by tato pistole byla vojenským materiálem jen proto, že byla rozhodnutím ČÚZZS zařazena do kategorie A. I kdyby tak podle současné právní úpravy mělo dojít k zařazení pistole CZ P-10 C 9x19 NATO do jiné kategorie než R1 dle zákona o zbraních, na charakter těchto pistolí jako vojenského materiálu to dle Úřadu nemá žádný vliv*."

34. Nad rámec rozhodnutí ČÚZZS pak Úřad při svých závěrech vyšel i z údajů uvedených v posudku VTÚ[4], ve kterém VTÚ shledal, že pistole CZ P-10 C v předmětném vojenském provedení jsou odlišné od civilního provedení této platformy nejenom technickým popisem požadavků, ale rovněž svými konstrukčními prvky, např. zvýšenou pádovou odolností zásobníků, požadavkem na vyměnitelnost dílů apod.

35. Lze tak shrnout, že Úřad při posouzení toho, zda lze pistoli CZ P-10 C považovat za vojenský materiál, nevyšel pouze z kategorizace této pistole, jak to tvrdí navrhovatel, ale přistoupil k posouzení jejích technických vlastností a parametrů. Dospěl tak správně k závěru, že ji za vojenský materiál považovat lze.

36. Navrhovatel dále namítá, že v případě pistole CZ P-10 C absentuje její striktně vojenské určení, když u jejích jednotlivých verzí fakticky dochází k zaměnitelnosti požadavků kladených na verze určené pro vojenské použití, použití bezpečnostními složkami a použití v civilním prostředí. Zde považuji za možné odkázat na body 119 a 120 napadené napadeného rozhodnutí, kde se Úřad zabýval právě specifiky předmětné verze pistole CZ P-10 C (tedy verze pro vojenské užití) a shledal konkrétní vlastnosti, kterými se tato verze liší od verzí určených pro služební či civilní trh (provedení hlavně, spojení s tlumičem, pádová odolnost zásobníků). Zároveň považuji za nutné poznamenat, že navrhovatel zde rozvíjí argumentaci o minimálních rozdílech v provedení vojenské/služební/civilní verze, kterou lze fakticky uplatnit vůči jakékoliv pistoli, když operuje s obecnými požadavky jednotlivých segmentů trhu s ručními palnými zbraněmi. Pokud by byla taková argumentace navrhovatele přijata, pak by to prakticky znemožňovalo drtivou většinu pistolí kvalifikovat jako vojenský materiál. Takový postup by ovšem šel nad rámec zákona, který v příloze 1 - Seznamu vojenského materiálu podle § 28 písm. n) pistole mezi takový materiál výslovně řadí.

37. Navíc samotné ustanovení § 28 odst. 1 písm. n) hovoří o tom, že **vojenským materiálem jsou i zbraně toliko přizpůsobené pro vojenské účely**. Již z této definice plyne, že takové zbraně nebudou na základě přizpůsobení zásadně odlišné od zbraních jiného určení. Tvrzení navrhovatele, že zbraně označené jako vojenský materiál se musí konstrukčně podstatně lišit od zbraní např. služebních, tak neodpovídá dikci zákona. Zároveň je zřejmé, že přizpůsobení

[4] Položka 22 správního spisu.

určité zbraně tak, aby byla považována za vojenský materiál, nemůže být zcela marginálního charakteru. V takovém případě by skutečně mohlo dojít k vyprázdnění smyslu této podmínky pro postup podle výjimky. V řešené věci byly ovšem u pistolí CZ P10 C9x19 NATO shledány prvky, které je předurčují pro vojenské užití a není je možné považovat za zcela marginální, když jsou tyto pistole např. určeny pro specifickou vojenskou munici.

38. Nad rámec posouzení charakteru pistole CZ P-10 C v řešené věci dále považuji za nutné poukázat na existenci pravomocného rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/BŠp. V tomto rozhodnutí se Úřad mj. zabýval prakticky totožnou otázkou, tj. zda lze pistoli CZ P-10 C 9x19 NATO považovat za vojenský materiál ve smyslu zákona, přičemž dospěl k závěru, že ano. Jakkoliv nelze na posouzení skutkového stavu v posuzované věci automaticky aplikovat závěry vyslovené v odlišném správním řízení, považuji za nutné na uvedené rozhodnutí Úřadu odkázat. Vyplývá z něj přinejmenším to, že otázka hodnocení pistole CZ P-10 C jako vojenského materiálu ve smyslu zákona byla již v minulosti Úřadem pravomocně posouzena. Nelze tak nevnímat, že uvedené rozhodnutí Úřadu mohlo na straně zadavatele vést k legitimnímu očekávání, že ve vztahu k pistolím CZ P-10 C je tato dílčí podmínka postupu podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona naplněna.

39. Závěrem tak shrnuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí posoudil, zda lze pistoli CZ P-10 C 9x19 NATO považovat za vojenský materiál ve smyslu zákona na základě objektivních technických vlastností této pistole, které ji předurčují pro vojenské využití a zároveň ji odlišují od verzí určených pro civilní trh. Bylo tak naplněno jak kritérium subjektivního určení pro vojenské potřeby, tak objektivní kritérium konstrukce pro vojenské určení. Z těchto objektivních vlastností zároveň vyplývá její kategorizace podle právních předpisů a vyloučení z dostupnosti na civilním trhu, a tudíž *a contrario* její určení jako vojenský materiál. Na základě těchto skutečností považuji závěr, že pistole CZ P-10 C 9x19 NATO je vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona za přesvědčivě odůvodněný. Návrh na znalecké posouzení charakteru pistole CZ P-10 C jako vojenského materiálu považuji ve světle shora uvedené argumentace za nadbytečný,

40. S ohledem na tento závěr pak považuji tuto dílčí podmínku pro postup zadavatele s využitím výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona za splněnou.

K ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky

41. Další dílčí podmínkou, která musí být pro postup s využitím výjimky naplněna, je to, aby takový postup byl nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. V řešené věci Úřad v napadeném rozhodnutí identifikoval jako podstatný bezpečnostní zájem podporu domácího (českého) obranného průmyslu, když právě český obranný průmysl poskytuje českému státu technologickou základnu nutnou pro bezpečnost dodávek; dovoz zbraňových systémů ze zahraničí nutně poskytuje menší jistotu ohledně bezpečnosti dodávek, neboť zahraniční výrobci, a to včetně těch ve spojeneckých zemích, v případné krizové situaci logicky budou upřednostňovat výrobu pro domácí trh, resp. pro ozbrojené síly ve své zemi. Tam, kde obranný průmysl ČR produkuje konkurenceschopný vojenský materiál, je tedy žádoucí, aby Česká republika tento vojenský materiál nakupovala, resp. zadávala veřejné zakázky na jeho dodávky právě domácímu obrannému průmyslu.

42. Zde považuji za nutné poznamenat, že nepatří mezi kompetence Úřadu určovat, co je podstatným bezpečnostním zájmem České republiky. Při identifikaci tohoto zájmu tak Úřad

vyšel z relevantních dokumentů, které tyto zájmy vymezují – Koncepce výstavby Armády České republiky 2035, Strategie vyzbrojování a podpory rozvoje obranného průmyslu České republiky do roku 2030, Bezpečnostní strategie České republiky 2023[5] – na jejichž základě existenci podstatného bezpečnostního zájmu identifikoval (zde dále odkazuji na body 130 až 136 napadeného rozhodnutí, kde se touto otázkou Úřad blíže zabýval). Předmětem posouzení ve vztahu k otázce naplnění podmínek pro postup dle výjimky je tak to, zda zadavatelem zvolený postup je nezbytný právě pro dosažení identifikovaného podstatného bezpečnostního zájmu.

43. Pokud jde o vazbu mezi skutečností, že dodavatelem vojenského materiálu bude tuzemský subjekt, a zajištěním vyšší míry bezpečnosti dodávek, pak je především namístě přihlédnout k existenci zákona č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, ze kterého vyplývá, že v krizové situaci (zejména stavu ohrožení státu či válečném stavu) Česká republika subjektu v České republice může přikázat tzv. mobilizační dodávky dle § 2 odst. 1 písm. g) citovaného zákona (nezbytné dodávky pro podporu ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů). Z § 14 tohoto zákona vyplývá, že dodavatel mobilizační dodávky je povinen přednostně plnit mobilizační dodávku a neprodleně informovat objednatele mobilizační dodávky o všech okolnostech, které by mohly přednostní plnění mobilizační dodávky ohrozit nebo znemožnit.

44. Česká republika jako zadavatel tak vůči tuzemskému dodavateli disponuje pravomocemi, které by vůči dodavateli zahraničnímu logicky neměla. Existence tuzemského dodavatele (navíc dodavatele s historií dodávek Armádě České republiky) tak představuje záruku toho, že takový dodavatel bude schopen v krizové situaci dodávat vojenský materiál přednostně pro naplnění potřeb (a v důsledku zajištění bezpečnosti České republiky) Armády České republiky. V případě tuzemského dodavatele je omezeno riziko, že v případě potřeby vojenského materiálu dodávaného zahraničním dodavatelem tento materiál nebude dostupný, když zahraniční dodavatel může upřednostnit jiné odběratele ať už z důvodů ekonomických či z toho důvodu, že bude povinen upřednostnit vlastního tuzemského odběratele. Ve vztahu k uzavření předmětné rámcové dohody je pak třeba vnímat i to, že uvedenými pravomocemi bude Česká republika disponovat nikoliv pouze obecně vůči tuzemskému výrobci, ale vůči dodavateli takového materiálu, který je již Armádou České republiky používán. Uzavření smlouvy může zároveň přispět k tomu, že budou udrženy výrobní kapacity schopné zajistit dodávky právě v krizové situaci.

45. Zde lze pro úplnost poznamenat, že jakkoliv uvedená skutečnost nebyla podkladem napadeného rozhodnutí, když ji zadavatel předložil teprve v rámci svého vyjádření k podanému rozkladu[6], tak je zjevné, že výše nastíněný scénář (tedy, že zahraniční dodavatel upřednostní domácího odběratele) není pouze akademickou úvahou, ale jde o zcela reálný scénář, když při poptávce vojenského materiálu u belgického dodavatele tento její plnění odložil s odkazem na to, že prioritně plní zakázku, jejímž příjemcem je vlastní Ministerstvo obrany.

46. Navrhovatel zároveň v podaném rozkladu dezinterpretuje závěry, které ohledně výše uvedeného uvedl Úřad (viz body 133 až 136 napadeného rozhodnutí). Úřad klade důraz na zajištění bezpečnosti dodávek do kontextu možného krizového stavu. Navrhovatel oproti tomu rozvíjí představu, že snaha o zajištění bezpečnosti dodávek bude smysluplná, pouze pokud povede k zajištění naprosto soběstačné výroby (včetně zajištění surovin z území ČR) v případě

[5] Položky 17-19 správního spisu.

[6] Položka 38 správního spisu.,

intenzivního válečného konfliktu. Navrhovateli lze dát za pravdu v tom, že naprostá soběstačnost v oblasti výroby zbraní je v současnosti prakticky nemožná. Nicméně se jeví jako excesivní, aby bylo z toho důvodu zcela rezignováno na snahu o udržení tuzemských produkčních kapacit. I při určité závislosti na zahraničních dodávkách nelze směšovat schopnost disponovat výrobní kapacitou k produkci materiálu samotného s dostupností nezbytných surovin.

47. Lze tak shrnout, že zajištění toho, že dodávky vojenského materiálu budou realizovány domácím výrobcem, představuje ochranu podstatného bezpečnostního zájmu České republiky.

48. Pokud navrhovatel namítá, že k aplikaci výjimky nepostačuje pouze existence podstatného bezpečnostního zájmu, ale je třeba prokázat, že by ochrany takového zájmu nemohlo být dosaženo prostřednictvím zadávacího řízení, pak s ním lze obecně souhlasit v tom, že k aplikaci výjimek ze standartních zadávacích postupů je třeba přistupovat restriktivně. Zároveň ovšem nelze přehlédnout to, že výjimka podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona je do značné míry restriktivní již svojí zákonnou konstrukcí, když její samotnou aplikaci podmiňuje kumulativní naplnění dílčích podmínek, přičemž při splnění těchto podmínek představuje postup s využitím výjimky alternativu k zadávacímu řízení. Zároveň je třeba přihlédnout k tomu, že postup zadavatele je hodnocen vždy v kontextu konkrétního případu a v něm se vyskytujících zájmů a potřeb, které mají být postupem zadavatele naplněny. Zde navrhovatel zcela správně poukazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0468/2025/VZ, č. j. ÚOHS-32856/2025/500 ze dne 29. 8. 2025 kde se Úřad otázkou přípustnosti výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona zabýval. K otázce postupu mimo zadávací řízení pak Úřad uvedl následující: „*Ze znění ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona jednoznačně vyplývá, že podmínka 2) spočívá v tom, že postup zadavatele mimo zadávací řízení je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, jinými slovy řečeno podmínka 2) je splněna tehdy, kdy s ohledem na ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky nelze provést řádné zadávací řízení. Připuštění výkladu, který prezentuje zadavatel, by ve svém důsledku znamenalo, že by došlo k až absurdnímu rozšíření možných situací, ve kterých by byla daná výjimka uplatnitelná (v podstatě na jakýkoli vojenský materiál, jehož pořízení je nezbytné pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, což bude v důsledku zřejmě veškerý státem pořizovaný vojenský materiál).*“

49. V souladu s výše citovaným rozhodnutím Úřadu je tak klíčovou otázkou, zda mohlo být ochrany podstatného bezpečnostního zájmu dosaženo při provedení řádného zadávacího řízení. Pokud je přitom tím podstatným bezpečnostním zájmem zajištění výroby vojenského materiálu domácím výrobcem, který bude případně způsobilý zajistit dodávky s ohledem na povinnosti, které mu ukládá tuzemská právní úprava, pak se ovšem možnost realizace řádného zadávacího řízení jeví jako značně problematická. Zde je třeba vzít v úvahu zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona a ustanovení § 6 odst. 3 zákona, které explicitně stanovuje, že zadavatel nesmí omezovat účast v zadávacím řízení těm dodavatelům, kteří mají sídlo v členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci nebo jiném státě, který má s Českou republikou nebo s Evropskou unií uzavřenu mezinárodní smlouvu zaručující přístup dodavatelům z těchto států k zadávané veřejné zakázce. S ohledem na uvedené ustanovení zákona by tak zadávací řízení, které by mělo vést k výběru tuzemského dodavatele, bylo ve zjevném rozporu se zákonem. **Dosažení ochrany podstatného bezpečnostního zájmu tak v řešené věci není slučitelné**

s provedením řádného zadávacího řízení, a naopak využití výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona k naplnění ochrany takového zájmu vede.

50. S ohledem na výše uvedené tak ani nelze souhlasit s tvrzením zadavatele, že se Úřad v napadeném rozhodnutí odchýlil od vlastní rozhodovací praxe a rozhodl v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Při aplikaci závěrů vyslovených ve výše citovaném rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0468/2025/VZ na řešenou věc totiž závěry, ke kterým Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl, obstojí. Zároveň lze pro úplnost poznamenat, že ve věci, kterou se zabývalo rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0468/2025/VZ, Úřad pochopitelně vycházel z odlišného skutkového stavu, když mj. dodavatelem vojenského materiálu neměl být (na rozdíl od nyní řešení věci) tuzemský dodavatel. Závěry, ke kterým dospěl Úřad v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0468/2025/VZ a v napadeném rozhodnutí, tak nejsou ve vzájemném rozporu, ale jsou logickou reflexí odlišného skutkového stavu v různých správních řízeních.

51. Při hodnocení postupu zadavatele (jehož postup ostatně sám navrhovatel stavěl do kontrastu s postupem ozbrojených sil jiných členských států Evropské unie při pořizování obdobného plnění), zároveň nelze odhlédnout od toho, že z veřejně dostupných informací vyplývá, že k obdobnému postupu se v nedávné době, uchýlily i jiné členské státy, které aplikovaly výjimku podle čl. 346 odst. 1 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie (přičemž ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona tuto výjimku promítá do tuzemské právní úpravy) ve vztahu k tuzemským dodavatelům vojenského materiálu. Konkrétně se jedná o postupy Finska[7] a Belgie.[8] Byť se nejedná o jakkoliv právně závazné postupy, lze na ně odkázat alespoň podpůrně.

52. Výše uvedené shrnuji tak, že postup zadavatele při uzavření rámcové dohody s použitím výjimky dle § 29 odst. 1 písm. s) zákona vedl k ochraně podstatného bezpečnostního zájmu České republiky a zároveň vzhledem k ochraně tohoto zájmu nebylo namístě, aby bylo realizováno zadávací řízení. Ztotožňuji se tak se závěrem napadeného rozhodnutí, že i tato dílčí podmínka pro postup podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona byla naplněna.

K vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie

53. Třetí dílčí podmínkou, která musí být naplněna pro postup podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, je to, že takový postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

54. Navrhovatel v podaném rozkladu odmítá závěr napadeného rozhodnutí, že postup zadavatele v řešené věci neměl vliv na trh. Navrhovatel především poukazuje na to, že Úřad vycházel z premisy, že pouhá formální klasifikace zboží podle vnitrostátních předpisů o zbraních a střelivu bez dalšího vylučuje reálný dopad na nevojenské trhy. K této argumentaci navrhovatele je třeba uvést, že Úřad svůj závěr o vojenském určení pistolí CZ P-10 C nezaložil čistě na jejich formální kvalifikaci, ale provedl širší posouzení jejich charakteru (k tomu viz body 32 až 40 tohoto rozhodnutí). Zároveň nelze s navrhovatelem souhlasit v tom, že klasifikace materiálu s ohledem na jeho právní režim nemůže mít dopad na možné ovlivnění hospodářské soutěže na trhu. Pokud klasifikace materiálu vylučuje jeho uplatnění na trhu s výrobky

[7] https://svw.no/finland-and-sweden-secure-key-arms-procurement-under-eu-security-exemption/

[8] https://www.loyensloeff.com/insights/news--events/news/belgian-state-council-confirms-wide-discretion-under-article-346-tfeu-in-defense-procurement/

s nevojenským určením, pak je jen logické, že vylučuje i ovlivnění hospodářské soutěže na takovém trhu.

55. Navrhovatel dále odmítá, či spíše opomíjí podstatnou část závěrů Úřadu ohledně vlivu postupu zadavatele na vnitřní trh, kdy Úřad provedl kvantitativní srovnání hodnoty předmětného plnění s objemem relevantního trhu. K argumentaci navrhovatele je třeba především říct, že ustanovení § 29 odst. 1 písm. s) zákona explicitně hovoří o vlivu na vnitřním trhu Evropské unie. Úřad tak postupoval zcela v intencích zákona, když operoval s hodnotou trhu v rámci Evropské unie, a nikoliv tuzemského trhu. Zvolení jiného referenčního rámce než trhu v rámci Evropské unie, jak se domáhá navrhovatel, by nemělo oporu v zákoně.

56. Argumentace navrhovatele je zároveň vnitřně rozporuplná, když svoji argumentaci vztahuje k pistolím CZ P-10 C (u nichž zejména namítá jejich faktickou prostupnost s trhem se služebním či civilním určením), ale zároveň operuje s limitní hodnotou plnění pro celý předmět rámcové dohody. Oproti tomu Úřad při posouzení možného vlivu na trh kalkuloval hodnotu relevantní části předmětu plnění (co se týče kalkulací Úřadu, tak považuji za možné odkázat na body 150 až 153 napadeného rozhodnutí), tedy pistolí CZ P-10 C.

57. Úřadem zvolené kvantitativní kritérium lze přitom uplatnit i v takovém případě, kdy by byla hypoteticky přijata argumentace navrhovatele o prostupnosti pistolí CZ P-10 C se služebním a civilním trhem. Úřad v napadeném rozhodnutí operoval s objemem nevojenského trhu s revolvery a pistolemi, přičemž dospěl k průměrné roční hodnotě tohoto trhu přibližně ve výši 21 099 000 000 Kč. Hodnota relevantní části předmětu plnění rámcové dohody přitom činí ročně přibližně 709 271 452,83 Kč bez DPH. I pokud by tak byla přijata premisa dostupnosti pistolí CZ P-10 C na trhu s nevojenskými výrobky (pro úplnost poznamenávám, že s touto premisou se neztotožňuji a přijímám ji pouze jako hypotézu ilustrující nedůvodnost argumentace navrhovatele ohledně ovlivnění podmínek hospodářské soutěže), pak by podíl předmětu plnění rámcové dohody byl ve vztahu k objemu tohoto trhu zcela marginální. Zde lze s navrhovatelem obecně souhlasit v tom, že otázku možného vlivu na hospodářskou soutěž není vždy možné redukovat pouze na komparaci její hodnoty vůči objemu relevantního trhu. Nicméně v řešené věci i z takové komparace vyplývá, že hodnota předmětného plnění je ve vztahu k objemu trhu natolik zanedbatelná, že by bylo zjevně excesivní, pokud by i na základě takto zanedbatelného podílu na trhu mělo být konstruováno ovlivnění podmínek hospodářské soutěže v rámci Evropské unie.

58. Na základě výše uvedeného tak uzavírám, že byla splněna i ta dílčí podmínka aplikace výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona, když postup zadavatele nebyl způsobilý nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

59. Závěrem pak shrnuji, že jsem dospěl k tomu závěru, že při postupu zadavatele byly splněny všechny dílčí podmínky, které podmiňují využití výjimky podle § 29 odst. 1 písm. s) zákona. V tomto se ztotožňuji se závěrem, ke kterému v napadeném rozhodnutí dospěl Úřad, který považuji za správný a dostatečně odůvodněný.

VI. ZÁVĚR

60. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:

1. Česká republika – Ministerstvo obrany, Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6
2. MPI CZ s.r.o., Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4
3. Česká zbrojovka a.s., Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy